

[Pla Gjellerup]

ikke tror, at forældrene vil have barselorlov. Man må sige, at det er en morsom baggrund for et ændringsforslag til 300 mio. kr., at man vil have færre fødsler – eller hvad? Man må i givet fald foretage en lovændring, som betyder, at man giver dagpenge i en kortere periode eller nedsætter dagpengene; i hvert fald kan man ikke bare sætte spørgsmålstegn ved et skøn uden at sige, hvad det handler om.

Vi har også en række nejer i den klump om justeringer og skøn, der skal fjernes fra finanslovsforslaget, og jeg skal kun kommentere de rent økonomisk set mest omfattende forslag: Nej til øget indsats på voksen- og efteruddannelsesområdet; nej til øget indsats inden for børnepasningsområdet og ældreomsorgen; nej til genskabelse af en industri- og erhvervs politik på en lang række områder; nej til en øget indsats inden for forskningen; nej til intensiv skovdrift; nej til en miljørigtig fjernvarmeudbygning; nej til en lang række initiativer på kulturområdet og nej til en indsats på miljø- og katastrofeområdet. Kort og godt, der er en lang, lang række nejer til en lang række vigtige punkter. Det var den første klump.

De andre kan overstås lidt hurtigere. Der kommer flere nejer, bl.a. vil man fjerne de fleksible orlovsordninger, og man må selvfølgelig anerkende, at det i hvert fald også er en besparelse. Så er der en reduktion og nogle kunstgreb i forbindelse med ulandsbistanden, og sådan som det fremstilles, er det i hvert fald også en besparelse. Yderligere er der et besparelsesforslag på flygtningeudgifterne, og endelig er der et forslag, hvor man altid kan diskutere, om det er en besparelse eller en belastning for de offentlige finanser, altså samfundet. Det er spørgsmålet om successiv frigivelse af indestående midler i Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Endelig er der en lang række udgiftskrævende forslag, som belaster de offentlige finanser: Man vil fjerne CO₂-afgiften; man vil genindføre en lang række fradragmuligheder og dermed spekulationsmuligheder i skattesystemet; man vil have en fradragjungle i stedet for målrettede tilskud; man vil foretage udbetalinger til pensionister, uanset om de har store indkomster, og man vil genindføre særdeles skattebegunstigende og dermed skatteyderbetalte opsparingsordninger. Altså over hele linjen nogle forslag, der belaster de offentlige finanser.

Og så tør jeg næsten ikke nævne det stort set eneste ændringsforslag, der blev luftet under førstebehandlingen fra de to partiers side, nemlig spørgsmålet om en eller anden form – sådan forstod jeg det dengang – for kompensation i forbindelse med GATT-forhandlingerne. Da GATT-forhandlingerne nu lykkeligvis er afsluttede, har jeg kigget efter, om der har været nogle meldinger med hensyn til finansloven – det er jo meget fint, at den skal færdigbehandles lige efter GATT-forhandlingerne – nærmere bestemt i forbindelse med dette eneste ændringsforslag, man havde fremme under førstebehandlingen.

Kort og godt: De Konservative og Venstre er kommet med et bud på en anden økonomisk politik, der betyder, at de ting, som regeringen har indført, vil man af med, og de ting, regeringen har fjernet, vil man genindføre. Man kan altså sige, at blot regeringen lægger en politik frem, ved man også, hvad Venstre og De Konservative vil, nemlig det modsatte. Det giver også lejlighed til at konstatere, at der ingen som helst nyheder er fra Venstre og De Konservative, ingen bud på, hvad man skal gøre i det danske samfund; blot skal man ikke gøre, som regeringen foreslår. Det er i sandhed ikke udtryk for, at ideerne er fosset ud af hjernekiosterne hos De Konservative og Venstre.

I Socialdemokratiet har vi ikke – som det turde være fremgået – mange berøringspunkter med de stillede forslag, og vi har heller ikke fundet ret mange af de forslag, som De Konservative og Venstre ellers taler om i debatten her i salen, uden for dette hus og på de mange møder rundt omkring. Lad mig bare nævne et enkelt eksempel. Jeg har ledt meget efter det, fordi det har været meget omdiskuteret, nemlig afskaffelse af bruttoskatten, og det er jo et ret stort forslag, som ikke burde være til at overse i det samlede katalog. Men man har øjensynlig ikke ment så meget med det, for det er der ikke. Er det noget, man har glemt? Det koster ganske vist 10-12 mia. kr., og det er måske forklaringen.

Med de forslag, som De Konservative og Venstre fremsætter, bliver forbedringen af drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet kun på godt 5 mia. kr., og så er der i hvert fald ikke plads til nogle af de ønsker, som De Konservative og Venstre ellers har markedsført sig på i de sidste mange måneder. Der er heller ikke